

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 70**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

du vill var öfver och du låg attika i din vägg, som höll den glöfke hvar gång frammanför bröstet
Ja jag skall nog från den gå till annan föreläsning. Jag skall komma ihåg hur det var

Jamne kom i går hem från Paris. Han hade tagit en del reda på mine
vänner ni på rekommendationsbref och ett par väfnöster med som intro-
duktion. Du kom tro, att det är en godmodigt folk. De hade fått uppenbarelse,
att de skulle resa, så de nå ut, tyckte egote fartbygg i Göteborg och nånde
en man före för att köpa jord vid Jerusalem. De trufvas utmärkt, men
flera dö, men det bryr sig mig väl ej om. Turkarna tycka om dem och be-
skydda dem, de ha ej förr råttat på vesterländingar, som velat arbeta.
Därute lefa de i gemensamhet, alla ättenskapliga förhållanden äro
upplösta. Troligen är det väl Klosterlif. Men och hustru höra ej samman. Men
de stå sig utmärkt. Jag tror, att vi skola få höra utmärkta saker därute.

Det var märkvärdigt det du skref om Gleda Hey och Ellen. Dock är det
ej vackert att ~~skrifva~~^{tala} så om en nyfiter. Nu var hon naturligtvis förargad
för sin egen baks skull. Det var lustigt, att det fanns en människas, som
verkligen läste Ellen på Paris. Jag trodde att det var bara deuslogjörds uttryck.
Men finns det någon som gör det, så är det hur skall jag säga, ja det är det
nytt om Ellen Hey. Jag hörde talas om danskar, som läste Gorta i stället för
predikan och det hade jag rätt svårt, innan jag kom öfver. Se det är så, att i fråga
om egenskärlek måste man abtana sig för att äka på den, som man af naturen
fått. Naturen har bländat till åt en människa så mycket af egenskärlek och ödnig-
het, som hon behöfver för att gå genom lifvet, men man skall abtana sig både för
att taga ifrån eller äka på. Inne komma vi vara alltför ödnigarna vi, som
skola tala till ett helt folk, men man skall vara så helkoppad att om man är
vackrad lite och vill slå öfver, så kommer man rätt igång. Strindberg tyckes nu
vara i jämvikt, men ser du hur rätt han är, han abtana sig. Gledastäm är ingen
fara för, han har aldrig fått nog. Men Tor och Ocker och Ellen de tänkte ej så högt
om sig då de började, som ~~de~~ de nu göra och det där öfverkastet skapar jämvikten.
Jag är mycket glad åt att vi båda började vår bana med en tro på
ans själva som öfverstiger allt hvad andra vänta sig af oss. Det kom ej vara
mindre äro världsyfkte eller hur? Inse vill det och fick det och bar det som
en man. Däremot tror jag, att Björnsen ej genast ville så långt, så står
det honom åt hufvudet, då det kom. Om jag skulle bli rik skulle jag också
bli hufvudyr, ty det har jag ej väntat mig.

Jag har en mycket väl skrifven mytologi, som jag kan sända, om du vill.
Den är utskrift postisk på några ställen.

Jag har fått nattskälsonett, mycket fin, ett gemnighetsborn i farou utan
lock. Men nu är det så att vattnet ej går. Alla ledningar äro färdiga i hela
staden, men det är något fel med vattnet. Jag tror ej jag får nyttja den
fina inrättningen, förrän vänta är. Och den gamla kan ej användas, så
vi ha fått återgå till gamla civiliserade förhållanden.